

Amerika için Gelecek ve 18 Temmuz 2020 - Sayı İki

Mesajı Yemek

Jeff Pippenger
2023-08-24

Sınanma süresi sona ermeden hemen önce, "Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme" emri verilir.

Ve bana şöyle dedi: Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme; çünkü vakit yakındır. Adaletsiz olan yine adaletsiz kalsın; murdar olan yine murdar kalsın; doğru olan yine doğruluğunu sürdürsün; kutsal olan yine kutsallığını sürdürsün. Vahiy 22:10, 11.

Vahiy'in beşinci bölümünde, Tanrı Baba tahtında oturmaktadır ve elinde yedi mühürle mühürlenmiş bir kitap vardır.

Ve tahtta oturanın sağ elinde, içi de dışı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir tomar gördüm. Vahiy 5:1.

Birinci ayetten başlayıp yedinci bölüme kadar süren anlatıda, Yahuda oymağının Aslanı olarak temsil edilen İsa'nın, kitabı Babasının elinden alan ve mühürleri kademeli olarak açmaya başlayan kişi olduğunu görürüz. Altıncı mührü açıp mühürle temsil edilen mesajı sunduğunda, altıncı bölüm sona erer. Bu bölüm, yedinci bölüme geçiş sağlayan bir soruyla biter; yedinci bölümde, altıncı bölümün son ayetinde gündeme getirilen sorunun yanıtını buluruz.

Çünkü O'nun gazabının büyük günü geldi; ve kim ayakta durabilecektir? Vahiy 6:17.

Yedinci bölüm, yüz kırk dört bini ve "büyük kalabalık"ı tanıtır. Tanrı'nın halkı yedinci bölümde sunulduktan sonra, mühürlerin yedincisi, yani sonuncusu açılır. Vahiy Kitabı'nda mühürlenmiş olan tek diğer peygamberlik sözü, onuncu bölümdeki yedi gök gürlemesidir. Basitçe ifade etmek gerekirse, Vahiy Kitabı'nda mühürlenmiş olup sınama süresi kapanmadan önce mührü açılacak tek peygamberlik sözü "yedi gök gürlemesi"dir.

Yıllardır, hatta on yıllardır, Future for America "yedi gök gürültüsü"nü neyi temsil ettiğini belirlemiştir. "Yedi gök gürültüsü", Millerit hareketinin 11 Ağustos 1840'tan 22 Ekim 1844'e kadar olan tarihini temsil eder. Sister White bu gerçeği doğrular ve ayrıca "yedi gök gürültüsü"nü "kendi sıralarıyla açıklanacak gelecekteki olayları" da temsil ettiğini ekler. Bu gerçeklerin ayrıntılı bir sunumu, bu peygamberlik gerçeklerine aşına olmayanlar için Habakkuk'un Tabloları'nda bulunabilir.

Geçmişte sunulan yedi gökgürlemesine ilişkin gerçek hâlâ gerçektir; ancak bu yılın Ağustos ayından beri Rab bu konuların üzerinden elini çekmiş ve daha fazla anlayış açığa çıkmıştır. Vahiy'in onuncu bölümüyle başlayacağız, ardından Bayan White'ın bölümle ilgili yorumunu ele alacağız. Bunu yapmadan önce, yedi gökgürlemesinin ele alınışıyla ilgisi olmayan iki noktayı

belirlememiz gerekiyor.

Birinci nokta Őu: Şimdi aıĒa çıkarılan yedi gök gürültüsünün gereĒinin tespiti, yedi gök gürültüsünün temsil ettiĒi her Őeyi yerine oturtmak için birkaç hakikat çizgisi gerektirir. Burada —dua ediyorum— kutsalların sabrı söz konusudur. Bununla baĒlantılı ikinci nokta ise, bu makalelerin sesli sunumunu oluŐturan programın okuma ve konuşma süresine ilişkin bir sınırlamasının bulunmasıdır. Makalelerin her birinin bu sreye sıĒması gerekir. Bu çalıŐmanın en baŐından Őunu belirtmeliyim: Yedi gök gürültüsünün temsil ettiĒi gereĒi ortaya koymak için birkaç makale gerekecek. Şimdi onuncu bölüme geçelim.

Ve gökten inen, buluta bürünmüŐ başka bir gcl melek gördüm; baŐının üzerinde bir gkkuŐaĒı vardı, yüzü sanki güneŐ gibiydi, ayakları ise ateŐ stnları gibiydi. Elinde açık kkk bir kitapçık vardı; saĒ ayaĒını denizin üzerine, sol ayaĒını yeryüzü üzerine koydu ve aslan kkrediĒinde olduĒu gibi yüksek bir sesle haykırdı; haykırdıĒı anda yedi gök gürlemesi ses verdi. Ve yedi gök gürlemesi ses verince yazmaya hazırlanıyordum; fakat gökten bana, “Yedi gök grlemesinin söylediklerini mühürle ve onları yazma” diyen bir ses işittim. Ve denizin üzerinde ve yeryüzünün üzerinde durduĒunu grdĒm melek elini gĒe kaldırdı ve sonsuzlara dek yaşayan, gĒ ve içindekileri, yeri ve içindekileri, denizi ve içindekileri yaratan üzerine ant iti ki artık zaman olmayacak. Ama yedinci meleĒin sesinin duyulacaĒı günlerde, o ses vermeye baŐladıĒında, Tanrı’nın sırrı, kullarına, peygamberlere bildirdiĒi gibi tamamlanacaktır. Ve gökten iŐittiĒim ses yine bana konuŐtu ve dedi ki: Gt, denizin ve yeryüzünün üzerinde duran meleĒin elinde açık olan o kkk kitapıĒı al. Ben de meleĒin yanına gidip ona, “Bana o kkk kitapıĒı ver” dedim. O da bana dedi ki: “Al, onu yiyip bitir; karnını acılaŐtıracak, ama aĒzında bal gibi tatlı olacak.” Ve kkk kitapıĒı meleĒin elinden alıp yiyip bitirdim; aĒzımda bal gibi tatlıydı, ama onu yer yemez karnım acılaŐtı. Ve bana dedi ki: “Yine birçok halkın, ulusun, dilin ve kralın önünde peygamberlik etmelisin.” Vahiy 10:1-11.

Onuncu bölüm hakkında yorum yaparken, White Hanım Şöyle belirtir:

Yuhanna’ya yol gösteren kudretli melek, İsa Mesih’ten baŐkası deĒildi. SaĒ ayaĒını denizin, sol ayaĒını karanın üzerine koyması, Şeytan’la büyük çekiŐmenin kapanıŐ sahnelerinde stlendiĒi rolü gösterir. Bu duruŐ, tüm yeryüzü üzerindeki en üstün g ve yetkisini ifade eder. ÇekiŐme aĒdan aĒa daha da güçlenmiŐ ve kararlılık kazanmıŐ, karanlık glerin ustalıklı faaliyetleri doruĒa ulaŐtıĒında yaŐanacak kapanıŐ sahnelerine kadar da böyle devam edecektir. Şeytan, kötü insanlarla birleŐerek, gereĒin sevgisini kabul etmeyen tüm dünyayı ve kiliseleri aldatacaktır. Ama kudretli melek dikkat istiyor. Gr bir sesle haykırıyor. GereĒe karşı çıkmak için Şeytan’la birleŐenlere sesinin g ve yetkesini gösterecek.

Bu yedi gök gürültüsü seslerini dile getirdikten sonra, kkk kitapla ilgili olarak Yuhanna’ya, Daniel’e olduĒu gibi Őu buyruk gelir: ‘Yedi gök gürültüsünün söylediklerini mühürle.’ Bunlar, sırayla aıĒa çıkarılacak gelecekteki olaylarla ilgilidir. Günlerin sonunda Daniel, kendisine düŐen yerde duracaktır. Yuhanna kkk kitabın mhrnn aıldıĒını görür. Böylece Daniel’in peygamberlik sözleri, dünyaya verilecek birinci, ikinci ve nc meleklerin mesajlarında yerli yerine oturur. Kkk kitabın mhrnn açılması, zamana ilişkin mesajdı.

Daniel kitabı ile Vahiy kitabı birdir. Biri bir peygamberliktir, diğeri bir vahiydir; biri mühürlü bir kitap, diğeri açılmış bir kitaptır. Yuhanna, gök gürültülerinin dile getirdiği sırları işitti, ama onları yazmaması emredildi.

Yedi gök gürlmesinde ifade edilen, Yuhanna'ya verilen özel ışık, birinci ve ikinci meleklerin mesajları çerçevesinde gerçekleşecek olayların bir tasviriydi. Halkın bunları bilmesi en uygunu değildi, çünkü imanlarının mutlaka sınanması gerekiyordu. Tanrı'nın düzeni içinde en harika ve ileri gerçekler ilan edilecekti. Birinci ve ikinci meleklerin mesajları ilan edilecekti, ancak bu mesajlar kendi özel görevlerini yerine getirmeden önce daha fazla ışık açıklanmayacaktı. Bu, bir ayağı denizin üzerinde duran meleğin, en ciddi yeminle artık zamanın olmayacağını ilan etmesiyle temsil edilir. Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Yorumu, cilt 7, 971.

11 Ağustos 1840'ta inen "güçlü melek" Mesih'ti ve elinde, Yuhanna'ya yemesi söylenen bir mesaj vardı. Yuhanna'nın yediği şey bir mesajdı, ancak bu açıkça dünyaya değil, Tanrı'nın halkına götürülmesi gereken bir mesajdı. Bu pasajda hedef kitlenin kim olduğunu görmek önemlidir; çünkü Mesih 11 Ağustos 1840'ta inerek birinci meleğin mesajının güç kazanmasını işaretlemiş ve böylece bu mesajın tüm dünyaya ne zaman taşınacağını belirtmiş olsa da, Yuhanna'nın yemesi gereken küçük kitapçık, Protestanlığın önderlik görevini Milleritlere devrettiği zamanı tanımlamaktadır. Mesih küçük kitapçıkla indiğinde, çöldeki kiliseyle olan antlaşma ilişkisini sona erdirdi ve aynı zamanda Millerit halkını yeni seçilmiş antlaşma halkı olarak belirledi. Milleritler, daha önce Tanrı'nın halkı olmayan bir halktı. Peygamberler birbirleriyle asla çelişmez.

Ve bana dedi ki: İnsanoğlu, ayağa kalk; seninle konuşacağım. O benimle konuşurken ruh içime girdi ve beni ayağa kaldırdı; böylece benimle konuşamı işittim. Ve bana dedi ki: İnsanoğlu, seni İsrailoğullarına, bana başkaldırmış asi bir ulusa gönderiyorum; onlar ve ataları bugüne kadar bana karşı günah işlediler. Çünkü onlar küstah çocuklar ve yürekleri katıdır. Seni onlara gönderiyorum; onlara şöyle diyeceksin: Rab Tanrı böyle diyor. İster dinlesinler ister reddetsinler (çünkü asi bir halktırlar), yine de aralarında bir peygamber bulunduğunu bilecekler. Ve sen, insanoğlu, onlardan da sözlerinden de korkma; dikenler ve çalılar arasında olsan, akrepler arasında yaşasan bile. Sözlerinden korkma, bakışlarından yılma; asi bir halk olsalar da. Onlara benim sözlerimi söyleyeceksin; ister dinlesinler ister reddetsinler; çünkü pek asidirler. Ama sen, insanoğlu, sana söylediklerimi dinle; o asi halk gibi sen de asi olma; ağzımı aç ve sana verdiğimi ye. Baktım ki bana doğru bir el uzatıldı; ve işte elinde bir kitap tomarı vardı; onu önüme serdi; önlü arkalı yazılıydı; içinde ağıtlar, yas ve felaket yazılıydı. Ayrıca bana dedi ki: İnsanoğlu, bulduğunu ye; bu tomarı ye ve git, İsrail halkına konuş. Ben de ağzımı açtım ve o bana o tomarı yedirdi. Ve bana dedi ki: İnsanoğlu, karnını doyur ve sana verdiğim bu tomarla bağırsaklarını doldur. Ben de onu yedim; ağzımda bal gibi tatlıydı. Ve bana dedi ki: İnsanoğlu, kalk, İsrail halkına git ve onlara benim sözlerimle konuş. Çünkü sen garip bir konuşma ve zor bir dil kullanan bir halka değil, İsrail halkına gönderildin; sözlerini anlayamayacağın, garip konuşan, dili zor olan birçok halka değil. Seni onlara göndermiş olsaydım, kuşkusuz seni dinlerlerdi. Ama İsrail halkı seni dinlemeyecek; çünkü beni dinlemek istemiyorlar; çünkü bütün İsrail halkı küstah ve yürekleri katıdır. İşte, yüzünü onların yüzlerine karşı güçlü kıldım, alnını onların alınlarına karşı sağlam kıldım. Çakmak taşından daha sert, elmas gibi alnını yaptım; onlardan korkma, bakışlarından yılma; asi bir halk olsalar da. Ayrıca bana dedi ki: İnsanoğlu, sana söyleyeceğim bütün sözleri yüreğine al ve kulaklarınla işit.

Hezekiel 2:1-3:10.

Mesih, Yuhanna'nın alıp yediği küçük tomarla indiğinde, bu tomar Yuhanna'nın ağzında "tatlılıkta bal gibiydi." Vahiy alan Yuhanna da Hezekiel de Mesih'in "elinden" bir mesaj alır. Hezekiel'in ve dolayısıyla Yuhanna'nın iletmesi gereken mesaj "İsrail evi"neydi; İsrail'in dışındakilere değil. İsrail'in dışındakiler bu mesajı duymuş olsalardı onu kabul ederlerdi; ama İsrail değil, çünkü İsrail'in "bütün evi" "küstah ve katı yüreklidir." İsrail'in tüm evi (bütün ev) bütünüyle isyankardı. 1840'ta İsrail, Vahiy'in onuncu bölümünde çölde bulunan kilise olarak temsil edildi. Sınama sürelerini doldurmuşlardı.

Her ne kadar mesaj İsrail tarafından işitilmeyecek olsa da, peygambere yine de küçük kitabın mesajını onlara götürmesi emredildi; amaç, birinci meleğin ışığını reddetmelerinden onları sorumlu tutmaktı. Yargı kitaplarında, "aralarında" bulunmuş olan "peygamber"ın mesajını işitmeyi reddettikleri için sorumlu tutulacaklardı. Peygamberi reddetmek, Cebrail meleği tarafından peygambere verilmiş olan mesajı reddetmektir; Cebrail ise o mesajı Mesih'ten almıştı; Mesih de onu Baba'dan almıştı. Mesih, elinde küçük kitabın mesajıyla indiğinde, bu, O'nun vaftizinde Kutsal Ruh'un inişiyle paralellik taşıyordu. Bu durum, Musa'nın yanan çalıdaki deneyimiyle önceden örneklendirilmişti ve aynı yol işareti her reform hareketinde bulunur.

"Tanrı'nın yeryüzündeki işi, çağdan çağa, her büyük reform ya da dinî harekette dikkat çekici bir benzerlik sergiler. Tanrı'nın insanlarla muamelesinin ilkeleri her zaman aynıdır. Günümüzdeki önemli hareketlerin geçmiştekilerde bir karşılığı vardır ve kilisenin eski çağlardaki deneyimi, kendi zamanımız için büyük değer taşıyan dersler içerir." Büyük Tartışma, 343.

11 Ağustos 1840'ta Osmanlı üstünlüğünün sona ermesi (ki bu, Yuhanna ile Hezekiel'in Mesih'in "elinde" bulunan küçük kitabı yedikleri zamandır), 1798'de "son zaman"a "gelmiş" olan birinci meleğin mesajının "güçlendirilmesini" işaret eder. Bu, Millercilerin başlıca peygamberlik kuralı olan "bir gün bir yıl" ilkesinin teyidiyle "güçlendirildi". Mesih daha sonra, vaftizinde yaptığı gibi, Millerci tapınağın temelini atmaya başladı.

Nathanael'in tereddütlü imanı artık güçlendi ve şöyle cevap verdi: "Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlusun; sen İsrail'in Kralısın." İsa ona şöyle cevap verdi: "Sana, seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi iman ettin? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin." Ve ona dedi ki: "Doğrusu, doğrusu size derim ki, bundan böyle göklerin açıldığını ve Tanrı'nın meleklerinin İnsanoğlu'nun üzerinde çıkıp indiğini göreceksiniz."

"Bu ilk birkaç öğrencinin aracılığıyla Hristiyan kilisesinin temeli bireysel çabayla atılıyordu. Yuhanna önce öğrencilerinden ikisini Mesih'e yönlendirdi. Sonra bunlardan biri kardeşini buldu ve onu Mesih'e getirdi. Ardından Filipus'u kendisini izlemeye çağırdı ve o da Natanael'i aramaya gitti." Peygamberlik Ruhu, 2. cilt, 66.

11 Ağustos 1840'ta Mesih, elinde açık duran küçük kitapla indiğinde, bu, Mesih'in yeryüzündeki yaşamındaki reform hareketinde simgesel olarak önceden gösterilmişti; çünkü her reform hareketi aynı yol işaretlerine sahiptir. Musa'nın öncülük ettiği reform hareketinde de aynı yol işareti vardı. Musa'nın yanan çalıda yaşadığı deneyim, Mesih'in vaftizinde Kutsal Ruh'un inişini simgeliyordu;

bu da 1840'ı simgeliyordu; bu da Vahiy 18'deki güçlü meleğin indiği 11 Eylül 2001'i simgeler.

Birinci meleğin mesajının "gelişi", ikinci meleğin mesajının "gelişi" ve üçüncü meleğin mesajının "gelişi" melekler tarafından temsil edilir. Birinci meleğin elinde küçük bir kitap vardır, ikinci meleğin elinde bir yazı vardı ve üçüncü meleğin elinde bir parşömen vardı. İki ya da üçünün tanıklığıyla bir gerçek doğrulanır. Üç meleğin de, ister gelişlerinde ister güçlendirilmelerinde, elinde bir mesaj vardır.

Yuhanna ve Hezekiel, birinci meleğin mesajının 'güçlendirildiği' sırada onu yiyenleri temsil ederler; bu, birinci meleğin mesajının 1798'de 'geldiği' zamandan farklı bir tarihî dönüm noktasıdır.

Bir mesajın "gelişi" ile onun "güç kazanması" arasındaki fark, dikkat edilmesi son derece önemli bir ayrımdır. Aşağıdaki pasajı incelerken, birinci meleğin amacının, Vahiy on sekizde yeryüzünü yüceltiğiyle aydınlatan meleğin amacıyla aynı olduğuna dikkat edin. Ayrıca, her mesajın bir bölünmeye yol açarak tapınanları iki sınıfa ayırdığına dikkat edin.

Bana, yeryüzünde olup biten işe bütün göğün gösterdiği ilgi gösterildi. İsa, kudretli bir meleğe [ilk melek] inip yeryüzünün sakinlerini ikinci gelişine hazırlanmaları için uyarması görevini verdi. Melek, gökte İsa'nın huzurundan ayrılırken, son derece parlak ve görkemli bir ışık onun önünden gidiyordu. Görevinin, yeryüzünü kendi görkemiyle aydınlatmak ve insanları Tanrı'nın yaklaşan gazabı konusunda uyararak olduğu bana söylendi. Kalabalıklar ışığı kabul etti. Bunlardan bazıları çok ciddi görünüyordu, diğerleri ise sevinçli ve mest olmuştu. Işığı kabul edenlerin hepsi yüzlerini göğe çevirdi ve Tanrı'yı yüceltti. Her ne kadar herkesin üzerine saçılmış olsa da, bazıları yalnızca onun etkisi altına girdi, ancak onu yürekten kabul etmedi. Birçoğu büyük bir öfkeyle doldu. Din görevlileri ve halk, kötülerle birleşti ve kudretli meleğin saçtığı ışığa şiddetle karşı koydu. Ama onu kabul edenlerin hepsi dünyadan uzaklaştı ve birbirleriyle sıkı sıkıya birleşti.

Şeytan ve melekleri, mümkün olduğu kadar çok kişinin zihnini ışıktan uzaklaştırmak için var gücüyle çalışıyorlardı. Onu reddedenler karanlıkta bırakıldı. Tanrı'nın meleğinin, göksel kökenli mesaj onlara sunulurken ortaya koydukları karakteri kaydetmek için, O'na bağlı olduğunu söyleyen halkını en derin bir dikkatle izlediğini gördüm. Ve İsa'ya sevgi duyduklarını söyleyen pek çok kişi göksel mesaja küçümseme, alay ve nefretle sırt çevirirken, elinde bir parşömen bulunan bir melek utanç verici kaydı tuttu. İsa'nın kendisine bağlı olduğunu söyleyen izleyicileri tarafından bu şekilde hor görülmesine karşı bütün gök öfkeyle doldu.

Güvenenlerin, Rab'lerini beklenen zamanda göremeyince yaşadıkları hayal kırıklığını gördüm. Geleceği gizlemek ve halkını bir karar noktasına getirmek Tanrı'nın amacıydı. Mesih'in gelişine dair belirli bir zaman vaaz edilmeden, Tanrı'nın tasarladığı iş gerçekleşmiş olmazdı. Şeytan, yargıyla ve imtihan devresinin sonuyla bağlantılı büyük olayları çok uzak bir geleceğe bakarak beklemeleri için birçok kişiyi yönlendiriyordu. Halkın, şu an için ciddi bir hazırlık arayışına sevk edilmesi gerekiyordu.

Zaman geçtikçe, meleğin ışığını tam olarak kabul etmemiş olanlar mesajı hor görenlerle birleşti ve hayal kırıklığına uğrayanlara dönüp alay ettiler. Melekler, Mesih'in kendilerini

O'nun takipçisi olarak ilan edenlerin durumunu kayda geçirdi. Belirlenmiş zamanın geçmesi onları sınavıp ortaya çıkarmıştı ve pek çoğu terazide tartıldı, eksik bulundu. Yüksek sesle Hristiyan olduklarını iddia ediyorlardı; ne var ki neredeyse her bakımdan Mesih'i izlemekte başarısız oldular. Şeytan, İsa'nın sözde takipçilerinin durumuna sevinçle coştı.

Onları tuzağına düşürmüştü. Çoğunluğu doğru yoldan ayrılmaya sevk etmişti ve onlar göğe başka bir yoldan tırmanmaya çalışıyorlardı. Melekler, Siyon'da saf ve kutsal olanların günahkârlarla ve dünyayı seven ikiyüzlülerle birbirine karıştığını gördüler. İsa'nın gerçek öğrencilerini gözetip kollamışlardı; ama yozlaşmış olanlar kutsal olanları etkiliyordu. Kalpleri İsa'yı görme arzusu ile yanıp tutuşanlara, kendilerini kardeşleri olarak tanıtanlar O'nun gelişinden söz etmeyi yasaklıyorlardı. Melekler durumu izlediler ve Rab'lerinin gelişini seven geriye kalanlara sempati duydular.

Başka bir kudretli melek [ikinci melek] yeryüzüne inmesi için görevlendirildi. İsa onun eline bir yazı verdi ve yeryüzüne geldiğinde, 'Babil düştü, düştü' diye haykırdı. Sonra hayal kırıklığına uğrayanların yeniden gözlerini göğe kaldırdıklarını, Rab'lerinin gelişini imanla ve umutla beklediklerini gördüm. Ama birçoğu sanki uyuyormuş gibi, uyuşuk bir halde kalmış görünüyordu; yine de yüzlerinde derin bir kederin izini görebiliyordum. Hayal kırıklığına uğrayanlar Kutsal Yazılardan bekleme zamanında olduklarını ve görümün gerçekleşmesini sabırla beklemeleri gerektiğini anladılar. Rab'lerini 1843'te beklemelerine yol açan aynı kanıtlar, O'nu 1844'te beklemelerine de yol açtı. Yine de çoğunluğun, imanlarına 1843'te damgasını vuran o coşkuya sahip olmadığını gördüm. Hayal kırıklıkları imanlarını zayıflatmıştı.

Tanrı'nın halkı ikinci meleğin çağrısında birleşince, gök orduları bu mesajın etkisini en derin ilgiyle izledi. Hristiyan adını taşıyan birçok kişinin, hayal kırıklığına uğramış olanlara küçümseme ve alayla yüklendiklerini gördüler. Alaycı dudaklardan, "Henüz göğe alınmadınız!" sözleri dökülürken, bir melek bunları yazdı. Melek, "Tanrı ile alay ediyorlar," dedi. Dikkatim, eski zamanlarda işlenmiş benzer bir günaha yöneltildi. İlyas göğe alınmıştı ve pelerini Elisa'nın üzerine düşmüştü. O zaman, Tanrı adamını hor görmeyi anne babalarından öğrenmiş kötü gençler Elisa'nın peşine düşüp alay ederek, "Çık yukarı, ey kel baş; çık yukarı, ey kel baş!" diye bağırıyorlardı. O'nun hizmetkârına bu şekilde hakaret etmekle Tanrı'ya hakaret ettiler ve cezalarını oracıkta buldular. Aynı şekilde, kutsalların göğe alınacağı düşüncesiyle alay edip küçümseyenler de Tanrı'nın gazabına uğrayacak ve Yaratıcılarıyla oyun etmenin hafife alınacak bir şey olmadığını hissedeceklerdir.

İsa, O'nun halkının zayıflamış imanını canlandırıp güçlendirmek ve onları ikinci meleğin mesajını ve yakında gökte atılacak önemli adımı anlamaya hazırlamak için diğer melekleri hızla uçmaları konusunda görevlendirdi. Bu meleklerin İsa'dan büyük bir güç ve ışık aldıklarını ve görevlerini yerine getirip ikinci meleğin işine yardım etmeye üzere hızla yeryüzüne uçtuklarını gördüm. Melekler, "İşte, Damat geliyor; O'nu karşılamaya çıkın," diye haykırırken, Tanrı'nın halkının üzerine büyük bir ışık parladı. Sonra bu hayal kırıklığına uğramış olanların ayağa kalktıklarını ve ikinci meklele uyum içinde, "İşte, Damat geliyor; O'nu karşılamaya çıkın," diye ilan ettiklerini gördüm. Meleklerden gelen ışık her yerde karanlığı delip geçti. Şeytan ve onun melekleri bu ışığın yayılmasını ve amaçlanan etkisini

göstermesini engellemeye çalıştılar. Gökten gelen meleklerle çekişiyor, Tanrı'nın halkı aldattığını ve bütün ışıklarına ve güçlerine rağmen dünyayı Mesih'in gelmekte olduğuna inandıramayacaklarını onlara söylüyorlardı. Ama Şeytan yolu tıkamaya ve halkın zihinlerini ışıktan uzaklaştırmaya çabalasa da, Tanrı'nın melekleri işlerini sürdürdüler....

"İsa'nın Kutsal Yer'deki hizmeti sona erip En Kutsal Yer'e geçtiğinde ve içinde Tanrı'nın yasası bulunan sandığın önünde durduğunda, dünyaya üçüncü bir mesajla başka bir kudretli melek gönderdi. Meleğin eline bir parşömen verildi ve o, güç ve ihtişam içinde yeryüzüne inerken, insanoğluna şimdikiye dek ulaştırılmış en korkunç tehditle birlikte dehşet verici bir uyarıyı ilan etti. Bu mesaj, önlerinde duran ayartı ve ıstırap saatini onlara göstererek Tanrı'nın çocuklarını tetikte tutmak için tasarlanmıştı. Melek şöyle dedi: 'Canavar ve onun suretiyle yüz yüze bir mücadeleye sürüklenecekler. Sonsuz yaşam için tek umutları sebat etmektir. Canları tehlikede olsa bile gerçeğe sıkı sıkıya sarılmalıdırlar.' Üçüncü melek mesajını şöyle bitirir: 'İşte burada kutsalların sabrı vardır; burada Tanrı'nın buyruklarını ve İsa'nın imanını tutanlar vardır.' Bu sözleri tekrar ederken, göksel tapınağı işaret etti. Bu mesajı benimseyen herkesin zihni, İsa'nın sandığın önünde durduğu En Kutsal Yer'e yönlendirilir; O, merhametin hâlâ sürdüğü herkes için ve Tanrı'nın yasasını bilmeden çiğnemiş olanlar için son aracılığını yapmaktadır. Bu kefarete, hem yaşayan doğrular hem de ölmüş doğrular için yapılmaktadır. Mesih'e güvenerek ölen, fakat Tanrı'nın buyrukları üzerine ışığı almamış oldukları için bu buyrukların ilkelerini çiğnerken bilmeden günah işlemiş olanların hepsi buna dahildir." Early Writings, 245-254.

Aynı kitabın birkaç sayfa ilerisinde, az önce anılan aynı kavramları ele alırken, Bayan White, Millerci tarihteki üç mesajın reddinin Mesih'in tarihinde örneklenmiş olduğunu belirtir. Orada, bir sonraki sınamaya geçilebilmesi için her bir sınamada başarılı olunmasını gerektiren ilerleyici bir sınama sürecini tanımlayan iki tanık sunar.

Ben iyi korunmuş ve sarsılmaz duran bir topluluk gördüm; cemaatin yerleşik imanını sarsmak isteyenleri hiçbir surette tasvip etmiyorlardı. Tanrı onlara hoşnutlukla baktı. Bana üç basamak gösterildi—birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajları. Yanımdaki melek şöyle dedi: "Bu mesajlardan bir taşını yerinden oynatan ya da bir çivisini kıpırdatanın vay haline. Bu mesajların doğru anlaşılması hayati önemdedir. Canların kaderi, onların nasıl kabul edildiklerine bağlıdır." Yine bu mesajların içinden geçirildim ve Tanrı'nın halkının deneyimlerini ne denli pahalıya mal ederek edindiklerini gördüm. Bu, çok acı çekme ve şiddetli mücadeleler yoluyla elde edilmişti. Tanrı onları adım adım yönlendirmiş, sonunda onları sağlam, sarsılmaz bir platformun üzerine yerleştirmişti. Bazı kişilerin platforma yaklaşım temeli incelediklerini gördüm. Kimileri sevinçle derhal üzerine çıktı. Diğerleri ise temelde kusur bulmaya başladılar. İyileştirmeler yapılmasını istediler; o zaman platform daha mükemmel olacak ve insanlar çok daha mutlu olacaktı. Bazıları onu incelemek için platformdan inip temelin yanlış atılmış olduğunu ilan ettiler. Fakat gördüm ki neredeyse hepsi platform üzerinde sıkı sıkıya duruyor ve inenlere şikayetlerine son vermeleri için öğütte bulunuyorlardı; çünkü Tanrı Usta Yapıcıydı ve onlar O'na karşı savaşıyorlardı. Onları sağlam platforma getirmiş olan Tanrı'nın harika işlerini anlattılar ve birlik içinde gözlerini göğe kaldırıp yüksek sesle Tanrı'yı yücelttiler. Bu, şikayet etmiş ve platformdan ayrılmış olanların bazısını etkiledi; onlar da alçakgönüllü bir ifadeyle yeniden onun üzerine çıktılar.

Dikkatim Mesih'in ilk gelişinin ilanına geri yöneltildi. İsa'nın yolunu hazırlamak için Yahya, İlyas'ın ruhu ve gücüyle [birinci meleğin mesajını temsil eden] gönderildi. Yahya'nın tanıklığını reddedenler, İsa'nın öğretilerinden [ikinci meleğin mesajını temsil eden] yarar görmediler. Onun gelişini önceden bildiren mesaja karşı çıkışları, O'nun Mesih olduğuna dair en güçlü kanıtı kolayca kabul edemez hale gelmelerine yol açtı. Şeytan, Yahya'nın mesajını reddedenleri daha da ileri götürerek, Mesih'i reddedip çarmıha germeye [üçüncü meleğin mesajını temsil eden] sevk etti. Böyle yapmakla, kendilerini, göksel tapınağa giden yolu onlara öğretecek olan Pentekost günündeki bereketi [Vahiy 18'deki meleği temsil eden] alamayacakları bir konuma koydular. Tapınağın perdesinin yırtılması, Yahudi kurbanlarının ve törenlerinin artık kabul edilmeyeceğini gösterdi. Büyük Kurban sunulmuş ve kabul edilmişti; ve Pentekost günü inen Kutsal Ruh, öğrencilerin zihinlerini yeryüzündeki tapınaktan, İsa'nın kendi kanıyla, kefaretinin faydalarını öğrencilerinin üzerine dökmek üzere girmiş olduğu göksel tapınağa taşıdı. Ama Yahudiler tam bir karanlıkta bırakıldılar. Kurtuluş planı konusunda sahip olabilecekleri bütün ışığı kaybettiler ve yine de yararsız kurbanlarına ve sunularına güvenmeye devam ettiler. Göksel tapınak yeryüzündekinin yerini almıştı; yine de bu değişiklikten haberleri yoktu. Bu yüzden Mesih'in kutsal yerdeki aracılığından yararlanamadılar.

"Birçoğu, Yahudilerin Mesih'i reddedip çarmıha gemesi karşısında dehşete kapılır; ve Onun utanç verici kötü muamelelere uğrayışının hikâyesini okurken, Onu sevdiklerini düşünür ve Petrus'un yaptığı gibi Onu inkâr etmeyeceklerini ya da Yahudilerin yaptığı gibi Onu çarmıha germeyeceklerini sanırlar. Ama herkesin yüreklerini okuyan Tanrı, duyduklarını ileri sürdükleri İsa sevgisini sınımadan geçirdi. Bütün gök, birinci meleğin mesajının kabul edilmesini derin bir ilgiyle izledi. Fakat İsa'yı sevdiğini söyleyen ve haçın hikâyesini okurken gözyaşı döken birçok kişi, Onun gelişine dair müjdeyle alay etti. Mesajı sevinçle kabul edeceklerine, bunun bir aldanış olduğunu ilan ettiler. Onun görünüşünü sevenlerden nefret ettiler ve onları kiliselerden dışladılar. İlk mesajı reddedenler, ikincisinden yarar göremediler; aynı şekilde, göksel mabedin en kutsal yerine imanla İsa'yla birlikte girmeye hazırlamak için verilmiş olan gece yarısı haykırışından da yarar görmediler. Ve önceki iki mesajı reddederek, anlayışlarını öylesine kararttılar ki, en kutsal yere giden yolu gösteren üçüncü meleğin mesajında hiçbir ışık göremiyorlar. Gördüm ki, Yahudiler İsa'yı çarmıha gerdiği gibi, isimde kalan kiliseler de bu mesajları çarmıha germişti; bu yüzden en kutsal yere giden yolu bilmiyorlar ve orada İsa'nın aracılığından yararlanamıyorlar. Yahudilerin işe yaramaz kurbanlarını sundukları gibi, onlar da İsa'nın terk ettiği bölmeye işe yaramaz dualar sunuyorlar; ve Şeytan, bu aldatmacadan memnun olarak, dindar bir kimliğe bürünüyor ve bu sözde Hristiyanların zihinlerini kendine çekiyor; onları ağına bağlamak için gücüyle, alametleriyle ve yalancı harikalarıyla çalışıyor." Erken Yazılar, 258-261.

Early Writings adlı kitaptaki pasajlar, Future for America'nın hizmeti aracılığıyla defalarca öğretilmiştir. Ancak bu pasajların ortaya koyduğu, gözden kaçmış gerçekler de vardır.

Millerci hareket tarihindeki yol işaretleri, Kutsal Kitap'taki birkaç reform hareketi üzerine temellendirilmiştir. Her reform hareketinde bulunan yol işaretlerine biraz aşinalık olmadan, bir mesajın ne zaman "geldiği" ve ne zaman "güçlendirildiği" ayrımının önemini anlamak pek olası değildir. Ayrıca, paralel reform hareketlerine aşına olanların çoğunun, reform hareketlerinin çeşitli

yol işaretlerinin bazı çok önemli niteliklerini gözden kaçırmış olması da muhtemeldir.

"Yedi gökgürlemesi", Adventizmin başlangıcındaki olayları ve Adventizmin sonundaki olayları temsil eder; lütuf kapısının kapanmasından hemen önce mühürü açılan ışıktır. Bize bildirilmektedir ki, "yedi gökgürlemesi" hem "birinci ve ikinci meleğin mesajları altında vuku bulacak olayların bir tasviri"ni, hem de "kendi sıralarıyla açıklanacak gelecekteki olayları" temsil eder. "Yedi gökgürlemesi" Alfa ve Omega'nın imzasını taşır.

"Birinci ve ikinci meleklerin mesajları" altında gerçekleşen "olayların tasviri", üçüncü meleğin mesajı altında gerçekleşen olayları temsil eder. Yuhanna'ya, yedi gök gürlmelerinin dile getirdiklerini yazmaması emredildiğinde, bu buyruk, Daniel'e kitabını mühürlemesi için verilen buyrukla önceden örneklenmişti; çünkü bize bildirildiğine göre, "yedi gök gürlmeleri seslerini yükselttikten sonra, küçük kitapla ilgili olarak buyruk tıpkı Daniel'e olduğu gibi Yuhanna'ya gelir: "Yedi gök gürlmelerinin söylediklerini mühürle."

Hezekiel ve Yuhanna, 1840'ta birinci meleğin güçlendirildiği sırada Tanrı'nın halkının mesajı yemesini tasvir eder ve peygamber Yeremya, birinci meleğin mesajı başarısız olmuş gibi görüldüğünde Tanrı'nın halkı arasında yaşanan hayal kırıklığını tasvir eder.

Sözlerini buldum ve onları yedim; sözün yüreğimin sevinci ve coşkusu oldu; çünkü ben senin adınla anılıyorum, ey orduların Rab Tanrısı. Alay edenlerin topluluğunda oturmadım, sevinmedim de; senin elin yüzünden tek başıma oturdum; çünkü beni hiddetle doldurdun. Neden acım sürekli, yaramsa şifa bulmaz, iyileşmeyi reddediyor? Büsbütün bana bir yalancı gibi ve kuruyan sular gibi mi olacaksın? Bu yüzden Rab şöyle diyor: Geri dönersen seni yeniden getireceğim ve önümde duracaksın; ve eğer kıymetliyi değersiz olandan ayırırsan, ağzım olacaksın; onlar sana dönsünler, ama sen onlara dönme. Seni bu halk için tahkim edilmiş tunç bir duvar yapacağım; sana karşı savaşıacaklar, ama sana üstün gelemeyecekler; çünkü seni kurtarmak ve kurtuluşa erdirmek için seninleyim, diyor Rab. Seni kötülerin elinden kurtaracağım, dehşet verici olanların elinden de seni kurtarıp geri alacağım. Yeremya 15:16-21.

Yeremya, tıpkı Yuhanna ve Hezekiel gibi, küçük kitabın sözlerini bulmuştu ve o da mesajı yemişti; ancak mesaj, başarısız olmuş bir mesaj (su) hâline gelmişti. Sanki Tanrı yalan söylemiş gibiydi; bu elbette imkânsızdır, fakat "yalan" suçlaması Habakkuk'ta temsil edilen ilk Millerci hayal kırıklığında Yeremya'yı konumlandırmanın anahtarını sağlar.

Nöbetimde duracağım, kulede yerimi alacağım ve bana ne diyeceğini, azarlandığımda ne karşılık vereceğimi görmek için gözeteceğim. Rab bana cevap verip şöyle dedi: Görümü yaz, onu levhalara açıkça yaz ki onu okuyan koşsun. Çünkü görüm belirlenmiş bir zaman içindir; sonunda konuşacak ve yalan söylemeyecek. Gecikse de onu bekle; çünkü mutlaka gelecek, gecikmeyecek. Habakkuk 2:1-3.

İlk meleğin mesajının görümü, Tanrı'nın "eli" tarafından yönlendirilen 1843 öncü çizelgesinin üzerine yazılmıştı.

"1843 çizelgesinin Rab'bin eli tarafından yönlendirildiğini ve değiştirilmemesi gerektiğini; rakamların O'nun istediği gibi olduğunu; elinin rakamların üzerinde olup bazı rakamlardaki bir hatayı gizlediğini ve eli kaldırılıncaya kadar bunu kimsenin göremediğini gördüm." Erken Yazılar, 74.

1843'ün "belirlenen vakti" çizelge üzerinde gösterilmişti ve bu yüzden ona 1843 çizelgesi denir. Habakkuk'taki "görümü yaz ve onu levhalar üzerine açıkça yaz" buyruğunun yerine getirilmesi olarak 1842'de yayımlandı. Görü "levhalar" üzerine, çoğul olarak, açık kılınmalıydı; bu da Rab 1843 çizelgesindeki yanılığın elini çektiğinde bunun 1850 öncü çizelgesinde düzeltileceğini belirtmekteydi. Bu yanılığın ilk hayal kırıklığını doğurdu ve Yeremya, 11 Ağustos 1840'ta küçük kitabı yemiş olan ve 1843'ün belirlenen vakti tutmayınca hayal kırıklığına uğrayanları temsil eder.

Yeremya 1840'ta küçük kitabı yediğinde bu, yüreğinin "sevinci ve coşkusu" olmuştu; ama hayal kırıklığı geldiğinde, artık "sevinmiyordum" ve Tanrı'nın "eli" nedeniyle "yalnız oturdu". Tanrı'nın eli, "bazı rakamlardaki bir hatayı" örtmüştü; bu da Yeremya'nın Tanrı'nın yalan söylemiş olabileceği ihtimalini düşünmesine yol açmıştı. Yeremya'ya verilen vaat şuydu: Umutsuzluğundan "geri dönerse", Tanrı Yeremya'yı kendi "ağzı" yapacaktı. Yeremya hayal kırıklığından Tanrı'ya geri döner ve on bakire benzetmesinin gecikme zamanında olduğunu fark ederse, Tanrı onu, görüşün tam olarak ne zaman gelmesi gerektiğini ve artık gecikmeyeceğini belirleyecek bir sözcü olarak kullanacaktı.

Burada bu olguları ortaya koymanın amacı, meleğin tüm mesajlarında, onların "gelişleri" ve "güçlendirilmeleri"nin iki sınıf tapınan ortaya çıkararak bir ölüm-kalım mesajı sunduğunu göstermektir. Üç melek, kademeli bir sınama sürecinin üç adımıdır. Vurgulamak istediğimiz nokta açısından daha da önemlisi, 1989'da "zamanın sonu" geldiğinde ve Daniel'in son altı ayetinin mühürleri açılarak yargının kapanışı ilan edildiğinde, yedi gök gürlemesine dair anlayış kısa süre içinde fark edilmiş olsa da, üçüncü meleğin tarihinin sonunda yedi gök gürlemesinin mühürlerinin bir kez daha açılması söz konusudur.

Adventizmin başlangıç tarihçesi, 1798'de birinci meleğin mührünün açılmasıyla başlar ve Rab'bin bir hayal kırıklığı ortaya çıkması için elini üzerinde tuttuğu bir gerçeğin mührünün açılmasıyla sona erer. Bundan sonra O elini çekti (mührü açtı) ve bekleme zamanı mesajını açıkladı.

Adventizmin sona ermesinin tarihi, 1989'da üçüncü meleğin mesajının mührünün açılmasıyla başlar ve bir hayal kırıklığına yol açmak için Rabbin elini üzerinde tuttuğu bir gerçeğin mührünün açılmasıyla biter. Şimdi elini çekiyor ve böylece ilk hayal kırıklığı ve gecikme zamanı mesajının mührünü açıyor. 18 Temmuz 2020'nin amacının mührünü açıyor.

Bu nedenle RAB şöyle diyor: Eğer geri dönersen, seni yeniden kabul ederim ve huzurumda durursun; ve eğer değerliyi değersiz olandan ayıklarsan, benim ağzım olursun. Bırak onlar sana dönsün; ama sen onlara dönme. Bu halka karşı seni tunçtan sağlam bir sur yapacağım. Sana karşı savaşacaklar, ama sana üstün gelemeyecekler; çünkü seni kurtarmak ve seni özgür kılmak için seninleyim, diyor RAB. Kötülerin elinden seni kurtaracağım, zalimlerin elinden seni fidiyeyle kurtaracağım. Yeremya 15:19-21.